

de Medlemmer af denne, der tilhøre Højrepartiet. Mindretallet vilde have anset det for rigtigt at gaa til 85 pCt. Fradrag, men det har undladt at stille Forslag derom, da det er lykkedes at bevæge Flertallet til at gaa med til Mindretallets Forslag om at tillade Anvendelsen af indtil 50 pCt. Tillæg for Indtægter over 15,000 Kr., og da Bestemmelserne om Børnefradraget ere udvidede betydelig ud over det i Lovforslaget foreslaaede.

Mindretallet maa ogsaa modsætte sig, at Ordene: „stor Børneflok“ stryges, saaledes som foreslaaet i Ændringsforslaget under Nr. 6. Dette bidrager kun til at gøre Bestemmelsen uklar, og det kan let virke vildledende paa Ligningsmyndighederne. Udvalget er enigt om, at selv om disse Ord stryges, kan og bør Fradragprocenten, efter at de foreskrevne Børnefradrag ere anvendte, benyttes overfor mindre Indtægter under Hensyn til Børnenes Antal. Men for at gøre dette, maa man forstaa Ordene: „forholdsvis ringe Indkomster“ saaledes, at herved ogsaa kan tages Hensyn til Børnenes Antal, og man finder det sikrere og klarere at udtrykke dette ved Bevarelsen af Ordene: „stor Børneflok“.

Endvidere mener Mindretallet, at det til Udvalget henviste Lovforslag om „Ligningskommissioner i Landkommunerne“ bør indføjes i den kommunale Skattelov som en Tilføjelse til § 9, hvorom Ændringsforslag er stillet under Nr. 10. Den af hele Udvalget stillede Ændring af Tallet 10,000 til 4,000 i § 9 imødekommer nemlig ikke det efter Mindretallets Mening berettigede Krav om i store Landkommuner at faa lige Ret med Købstæderne til at befri Kommunens Bestyrelse for det overordentlig besværlige Ligningsarbejde. Man har imidlertid ment at burde sætte Grænsen for Tilladelse til Ligningskommissioner ved Kommuner med 3,000 Indbyggere.

Et tredje Mindretal (Keiser-Nielsen, P. Munch, K. Pedersen) foreslaar at stryge Bestemmelsen i § 27, andet Stykke, om Udpantning i Hustruens Ejendele for Mandens

Skat. Det Misbrug, som Bestemmelsen skulde modvirke, finder man ikke vejer op mod den Uretfærdighed, at Hustruen foruden at tabe Valgretten ved Mandens Forsømmelse, som hun ikke har Midler til at forhindre, endvidere berøves sine Ejendele, derunder ogsaa de selverhvervede.

Et fjerde Mindretal (Bang, Jacobsen og Christian Rasmussen) ønsker — i Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling — at udvide Kommunernes Ret til Beskatning af Aktieselskaber og at udstrække denne Beskatning ogsaa til Forbrugsforeninger, som kun uddele Varer indenfor deres Medlemmers Kreds, og til Andelsselskaber for den Del af disses Virksomhed, som bestaar i Detailsalg fra Butik, og Mindretallet stiller Ændringsforslag desangaaende under Nr. 15—16 og 17.

Et femte Mindretal (R. Christiansen) ønsker at fremsætte følgende Bemærkninger. Skønt enigt med Flertallet i de fleste af de Opfattelser, der have fundet Udtryk i Betænkningen og i de stillede Ændringsforslag, maa Mindretallet dog paa et Par Punkter indtage et noget afvigende Standpunkt.

Det, der ligger til Grund for et af Flertallet under Nr. 1 stillet Ændringsforslag, kan Mindretallet vel forstaa — og til Dels ogsaa billige i Princippet —, men maa dog bemærke, at man herved drager et nyt Grundlag ind under den kommunale Beskatning, og derfor formentlig foreløbig burde blive staaende ved en lavere Grænse for den beregnede — men i Virkeligheden ikke oppebaarne — Indtægt til Beskatning. I Henhold til denne Opfattelse stiller Mindretallet, under Nr. 2, et Underændringsforslag til Flertallets Ændringsforslag under Nr. 1.

Endvidere stiller Mindretallet under Nr. 7 et Ændringsforslag, der gaar ud paa at nedsætte de i Lovforslagets § 7 fastsatte Grænser for de skønsmæssige Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenter (35 og 75) til de i den nugældende Lov, af 15. Maj 1903, tilsvarende Bestemmelser (25 og 65 pCt.).